

Сицилия да доислужатъ сроковетъ на службата си; 2-та легиона, които се намирали въ Сицилия, били извикани въ Италия; за консула, който щелъ да бжде избранъ намѣсто Постумия, били опрѣдѣлени 2-та градски легиона на града Римъ, съ присъединенитъ къмъ тѣхъ нужното число съюзни войски, и най послѣ на Варрона било прѣдложено да началствува надъ армията си, оставена въ сжщия съставъ.

Въ мартъ Семпроний встѣпилъ въ длѣжностъ, претора Аппий билъ испратенъ въ Сицилия, претора Муций въ Сардиния, на Марцелла била запазена властта на проконсулъ (намѣсто Постумия) и слѣдъ това било постановено, щото Семпроний незабавно да събере градскитъ легиони въ Калесъ (днесъ Calvi), на с.-з. отъ Капуа, и да ги испрати съ Марцелла въ укрѣпения му лагерь близо до Суессула (днесъ Sestola), на ю.-и. отъ Капуа; Аппий да замине за Сицилия съ назначенитъ за тамъ Каннски легиони и, най послѣ, Сицилийскитъ легиони да се върнатъ въ Римъ.

Това распрѣдѣление на римскитъ армии било много по добро, отколкото въ прѣдидущата година. Въ основата му било турено мждротото намѣрение на сената да дѣйствува противъ Аннибала по сжщия способъ, по който сената дѣйствувалъ слѣдъ сражението при Канна, именно — да раздѣли силитъ си за да отцѣпи отъ Аннибала привлѣченитъ отъ него съюзници въ Италия, за което да заема Лукания и Брутий и постоянно да застрашава първитъ съ часть отъ силитъ си, а Аннибала да окръжава съ армитъ си тѣй, че да му прѣпятствува да испраща нови отряди близо до Римъ, съ една дума — отъ всѣкъждъ да стѣснява Аннибала. При това Нола отъ една страна и укрѣп-

Суессула служили за твърдѣ добри упорни пунктове, сжщо както и Канузий, който държалъ въ покорностъ Апулия, прикривалъ Тарентъ и Брундузий и съ удържанието на който Варронъ принесълъ едничката услуга на отечеството си. Въ лагера близо до Суессула билъ расположенъ Марцеллъ съ 2 легиона, Семпроний съ 2 легиона въ Теана, а Варронъ билъ оставенъ въ Канузий, като по този начинъ окръжавали Аннибала отъ три страни.

Наскоро на мѣстото на убития Постумий билъ избранъ за консулъ Марцеллъ, но авгуритъ или, по добръ, аристократитъ, като не искали и двамата консули да бждатъ отъ плебеитъ, обявили религиозна неправилностъ въ избора на Марцелла и послѣдния самъ се отказалъ отъ консулството, а намѣстото му избрали бившия диктаторъ Фабия. Заедно съ това, распрѣдѣлението на армитъ било измѣнено тѣй, че легионитъ на Юния, които се намирали въ Теана, били повѣрени на Фабия, а 2 легиона волони (роби и прѣстѣпници) и два легиона съюзници (25.000 души) — на Семпрония въ Синуесса. Претора Валерий билъ испратенъ въ Апулия да вземе началството надъ армията на Варрона, легионитъ на когото, слѣдъ смѣняването имъ съ легионитъ въ Сицилия, Валерий трѣбовало да употреби за отбрана на брѣговетъ отъ Тарентъ до Брундузий, заедно съ 25 морски кораби. На претора Фулвия било възложено сжщо съ 25 кораба да отбранява брѣговетъ (западнитъ) на Лаций и Тиррения. Пропретора Отаций съ флотата си билъ испратенъ въ Сицилия. На Марцелла запазили званието проконсулъ и му повѣрили 2-та легиона въ Суессула. Най послѣ на Варрона възложили да събере войски въ Пиценъ, за запазването на тѣзи области.